

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl. 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plăindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir armond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Șada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cu 1-a Ianuarie v. 1891

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (Posta-utalvány — Post-Anweisung.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sînt rugați a ne comunica eventual prelîngă localitatea unde se află și posta ultimă; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fășule, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Cestiunea ruteană.

Este datorința noastră a fi ne seamă despre tot ce se petrece în monarhia noastră, locuită de atâtea popoare cu sfere de interese atât de diferite. Numai astfel putem noi fi bine orientați asupra situațiunii noastre și asupra atitudinii ce ni-se cuvine și ce trebuie să luăm.

În imbulzeala evenimentelor ce au urmat repede una după alta, cu privire la situațiunea Românilor de dincoace și de dincolo de Carpați, toată atențiunea noastră s'a concentrat asupra acestei cauze și nu ne-am ocupat îndestul cu o cestiune politică însemnată ce se petrece în partea de dincolo a monarhiei noastre: cu un fel de transacțiune între Poloni și Ruteni.

În Galiția, o provincie a monarhiei noastre importantă prin chiar pozițiunea sa, Polonii sînt stăpâni, deși numărul lor de 3 milioane suflete nu întrece numărul conlocuitorilor lor ruteni. Ruteni sînt un popor de origine curat slavică, ceva cam rămas înapoi în privința culturală, dar' au început cu un simțământ național bine dezvoltat a face progrese. Cu totul poporul rutean numără aproape 25 mili-

oane suflete, dintre care 21 milioane ocupă Rusia-vestică, 3 milioane se află în Galiția (partea răsăriteană) și 1 milion este risipit prin Bucovina și prin părțile de Nord ale Ungariei. Atât limba, cât și scrierea lor în fond e rurească, dar' se deosebesce încâtva de ea prin particularități dialectice. Cele 4 milioane de Ruteni, care se află sub sceptrul habsburgic, sînt despărțiți de conaționalii lor de sub stăpânirea țarului nu numai politicesc, dar' și confesionalicesc. Ruteni din Rusia sînt ortodoxi-răsăriteni, ear' cei din Austro-Ungaria sînt greco-catolici.

Rutenii din Galiția au fost în toate timpurile asupriți de Poloni, care prin tot felul de mijloace s'au încercat a-i desnaționaliza și a-i poloniza. Chiar și pe terenul confesional Polonii s'au încercat cu ajutorul Iesuiților a catoliza pe Ruteni, însă toate au fost iznadar. Poporul rutean a rămas credincios naționalității și confesiunii sale, numai icicolo, mai ales aristocrația ruteană a cedat une-ori propagandei naționale și confesionale a Polonilor.

Decând aristocrația polonă se află în fruntea administrațiunii, ea a scos limba ruteană nu numai din oficiu, ci și din școale. Ambele universități (Krakau și Lemberg) sînt poloneze; din 50 gimnasil și școale reale numai una este ruteană, ear' școalele primare rutene sînt în toată privința necorespunzătoare. În „Reichsrath-ul din Viena se află prelîngă 62 deputați poloni numai un deputat rutean și în „Landtag-ul galițian prelîngă 142 deputați poloni numai 16 ruteni.

Cu toate aceste Ruteni au rămas credincioși imperiului și împăratului. Cititorii noștri își vor mai aduce aminte de testimoniuul ce l'a dat Rutenilor în această privință chiar Principele de Croana Rudolf, precând la anul 1887 făcea călătorii prin Galiția. „Nutrim cel mai călduros interes“, — a și fericitul prinț cătră deputații ruteni, — „pentru națiunea voastră credincioasă împăratului; în toate timpurile ea a dovedit devotamentul seu pentru Tron“. Cu toate aceste Polonii, — bună-oară ca stăpânitorii noștri maghari, — își dau multă silință, în interesul susținerii stăpânirii lor, de a suspicioana la Viena pe Ruteni galițieni pentru inclinarea spre Rusia.

Între Ruteni Galiției sînt două partide politice: partidul vechiu-rutean și partidul nou-rutean. Afară de aceste partide preoțiimea superioară

și ampoiații formează grupuri deosebite de interese. Partidul vechiu-rutean sau curat rutean, de adversarii lui poreclit „rusofil“, este cel mai numeros, cuprinde țărănimea, preoții rurali și o parte din inteligența orașenească. El tinde la o dezvoltare autonomă cât se poate de liberă a popoului rutean în marginile monarhiei austro-ungare și ține la raporturi amicale cu Rusia. Partidul nou-rutean, de adversarii nimit „polon“, sperează a pute ajunge, dacă nu cu ajutorul, cel puțin cu înțelegerea Polonilor la un fel de autonomie națională alături cu autonomia națională a Polonilor. Partidul nou-rutean se compune mai ales din inteligența orașenească; el se află în opozițiune cu Rusia. Organul lor de partid este diarul din Lemberg „Dilo“, precând partidul vechiu-rutean susține tot în Lemberg diarul „Czerwona Ruszja“.

Poporul rutean a fost lăsat de guvernele din Viena pe mâna Polonilor pentru-ca aceștia se rămân guvernamentali. În Reichsrath-ul din Viena au fost adese-ori situațiuni, în care Polonii formau limba cumpenei. Și totdeauna Polonii au seuit să exploateze asemenea situațiuni prin dobândirea de noue concesiuni dela guvernul străimtorat. Privilegiile Polonilor au fost date nu numai în scoteala popoului rutean asuprit, ci adese-ori și în scoteala imperiului întreg.

Acum este vorba de a se găsi o cale pentru împăcarea Polonilor cu Ruteni. Ruteni au un deosebit interes la această împăcare, dar' il are și guvernul din Viena. Se înțelege de sine, că partidul nou-rutean este acela, care stă mai aproape și de Poloni și de guvern și el este chimen a pași înainte. Ceea-ce s'a făcut până acum în această privință nu întimpină consimțământul partidului vechiu-rutean și vedem pe fruntașii lor pășind cu rezoluțiune în contra transacțiunii proiectate.

Dar' cestiunea pusă odată pe acest teren se va lămuri și se va și rezolvî în sfîrșit, deși poate nu spre deplina mulțumire a popoului rutean, dar' în tot cazul în favorul seu, îndată-ce barbații sei conducători vor sei apăra cu receruta hotărîre și abnegațiune cauza lor națională.

O culme. Corespondentul bucuresean al diarului „Pester Lloyd“, polemizînd cu „Independence Roumaine“, țiece între altele: „Ceea-ce însă trebuie să se respingă cu toată

hotărîrea, e cutesanța, cu care... „Independence Roumaine“ îndrănesc să impute lui „Pester Lloyd“, că se încearcă a masca adevărata situație a Românilor din Ardeal“.

Aceste le scrie același ss. (Hans Krauss), care în capitala ospitalieră a României, trăind o viață tîgînită, își bate joc de studenții universitari din Bucuresci prin coloanele jidănescului „Pester Lloyd“ tocmai în același timp, când pe deoparte în Cluj studenții universitari români se arastară pentru o simplă manifestare a indignățiunii lor naționale, ear' pe de altă parte studenții universitari maghari, până ađi încă nepedeșiți, atentează în mod brutal la siguranța unui preot român, căruia nu i's'a putat dovedi nici o vină, după toate incușițiile făcute!

Dar' câte țile au trecut, decând tot „Pester Lloyd“ a fost nu demult silit să primească din partea colegului nostru din temnița Septimiu Albini o desmintire formală, că oșănditul gazetar român își petrece țilele în „veselia“ temniței de stat!

E incomparabilă iubirea de adevăr a presei jidano maghiare! Singura mîngăiere o avem, că deja Europa întregă o șoie apreiți după adevărata ei valoare semitică.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 18 Decembrie st. v.

Afaceri interne.

Diarele maghiare opoziționale spun, că clica lui Tisza mobilizează în toată țeara pentru o nouă luptă. Se țiece, că aderenții domnului Tisza din provincie ar fi primit însărcinarea, de a se declara, ce impresie va face asupra opiniei publice, dacă contele Szapary ar fi răsturnat și domnul Coloman Tisza s'ar face din nou ministru-președinte. Domnul Tisza ar voi dizolvarea parlamentului și stabilirea unui nou program: Aliarea protestanților în contra ultramontanismului și respingerea administrațiunii de stat sub parola unui municipalism îmbunătățit, prin ceea-ce Szilágyi et consortes, care nu sînt amicii dlui Tisza, ar fi scoși din partidul guvernamental.

Din Cislethania.

În clubul Cehilor tineri din Colin au vorbit alaltieri, la o invitare specială, șeful partidului realist, profesorul Mazaryk, precum și deputatul cercului electoral al Colinului, Dr. Engel, despre situația politică. Mazaryk a declarat pe față, că realisti se supun cu desăvirire programului Cehilor tineri, de aceea el a și respins

toate pretențiunile Germanilor din Boemia și toate prerogativele marilor proprietari. Cu mult mai aspru s'a pronunțat în această direcție Dr. Engel, care a declarat, că marii proprietari conservatori vor trebui să pacteze cu Cehii tineri, dacă vor ca să-și afirme poziția. Oratorul a respins toate punctațiunile de transacție, în special însă acele, care privesc limitarea națională a districtelor și legea vamală. O limitare națională a districtelor în Boemia ar trebui să ducă în sfîrșit și la o asemenea limitare în Ungaria, ceea-ce Slavii ar trebui să întimpine cu mare bucurie. Acțiunea principală, țiece oratorul, zăce în ducerea în d plinire a dreptului public boem. Ambii oratori au fost viu aplaudați. În urmă s'a acceptat cu unanimitate o rezoluțiune, în care drept cel mai important punct al programului se declară pacea cu Germanii, pretințînd, că Germanii vor accepta dreptul public boem.

Bulgaria.

Alaltieri s'a închis sesiunea Sobraniei. Ceremonialul a fost același ca la deschidere. Mesagiul de tron nu a cuprins nimic mai însemnat. Principele a fost viu aclamat atât la intrare, cât și la eșire din sală. După cele din urmă hotărîri ale Sobraniei, budgetul pe anul 1891 e următorul: Venite 80,478.000 franci, cheltueli 79,368.422, plusul e deci de 1,110.278 franci.

Discursul dlui I. C. Grădișteanu

rostit în ședința camerei române dela 7/19 Decembrie a. e., e de următorul cuprins:

Domnilor deputați!

Iau îndrăsneala, ca să rog pe întreaga cameră să-mi dee binevoitoarea ei ascultare, și țiece intr'adins pe întreaga cameră, fiindcă cestiunea, pe care voiu avé onoarea să o ridic înaintea d-voastre, este din acele, care trebuie să ne unească pe toți și în fața căreia nu mai poate fi vorba nici de partide, nici de grupuri politice.

Domnilor, după-cum observa în drept cuvînt mai deunăđi domnul Tache Ionescu, dacă ar fi vorba să discutăm numai frasa din proiectul de răspuns la mesagiul privitoare la politica externă, am avé puține de țiece și am pute să o votăm cu toții fără discuțiune, căci ea nu se poate mai vagă și mai banală. Într'a-devăr, când se țiece că: „Element de ordine în mijlocul popoarelor care o încungușă, națiunea română se bucură vîdînd pacea Eu-

FOIȚA „TRIBUNEI“

Cum vorbim?

De Ionescu-Gion.

(Conferență ținută la Atenul din Bucuresci în 25 Novembrie a. e.)

Una dintr'acele Romănce, care minunără cu frumșea și deșteptăciunea lor marile orașe ale Europei în prima jumătate a secolului nostru, se afla într'o țiec stînd de vorbă, într'unul din saloanele aristocratice ale Parisului, cu poetul francez Alphonse de Lamartine.

Viociunea, gingășia, grațiile măiestre ale Romăncei, — precum și acea umbră de dulce melancolie, care trecea pe chipul ei întocmai ca norul alb pe seninul cerului, încântaseră pe poet. O privia și o asculta cu nesăturată plăcere, ear' Romăncea, cu cât se simția mai învălăuită cu privirile calde ale poetului, cu atât mai mult, adorabila cochetă, da sbor spiritului și fantasei sale.

— Doamnă, țiece într'un rînd Lamartine, — d-ta, care vorbești limba franceză ca o marchisă din secolul trecut, care cunoscî atât de bine poezi și pe prosatori noștri și care i-ai însușit cu atăta deplinăitate tot ceea-ce face farmecul nebiruit al Francezei, mai mult încă: al Parisienei, — spune-mi, rogu-te, ce limbă se vorbește în țeara d-tale, într'acel depărtat Orient plin de soare și de poezie? Spune-mi câteva versuri în limba romănească...

La această rugăciune a poetului, Romăncea rămase pentru o clipă mută. Această tăcere era îndreptățită din cauza cea mai pu-

ternică: Romăncea nu șia romănește. Dar' pentru-ca mai lesne și-ar perde un călugăr partea sa din raiu, decăt femeia prezența sa de spirit, Romăncea noastră găsi îndată porțița de scăpare dintr'această cumplită încurcătură.

— Mă dusei, — povestea dînsa mai tîrđu la Bucuresci, — mă dusei cu gândul în Țeara-Romănească și-mi adusei aminte, că vara la moșile tatălui meu, când stam pe seară în pridvorul casei și mă uitam cum vin dela pășune turmele și ciređile satului, auđisem flăcăi și fete cîntînd cîntece de dor, în care cuvintele frunză verde se repețiau mereu. Această amintire mă scapă. Imitînd melodia tristă și înduioșetoare, cu care se țiece doinele romăne, recitai poetului două versuri, care nu erau tocmai variate:

Frunză verde, frunză verde,
Frunză verde și ear' verde.

Je le mettais au vert cu romăneasca mea. Din fericire însă poetul mă înterpușe, ca să-mi spună, că limba romănească este de o dulceță admirabilă și de o sonoritate fără seamăn. M'am încredințat și eu de aceasta, dar' mai pe urmă, când am învățat să vorbesc romănește.

A vorbi romănește, vorbim romănește, — putem țiece poate astăzi, și încă nu cu deosebită hotărîre, noi oamenii orașelor Romăniei, noi țîrgoveții, care țilnic ne folosim de atâtea și atâtea lucruri none.

În tinereța însă a Romăncei prietenă cu Lamartine, a vorbi romănește era a înfrăți cu de-a sila cuvintele hodorigite ale Turcilor cu cuvintele pităgăiate ale Grecilor; era a grecești cu terminațiunea isire cuvintele fran-

ceze și a face cuvinte ca pretendarisire, fraparisire, regularisire și interpalarisire; era a te servi de cuvintele muscalesci, care printr saltărețele și melodioasele cuvinte romăne păreau tocmai ca nișe urși în mijlocul unor cete de sprintene căprioare.

Grecesca, ruseasca, turcesca și o nesdrăvenă franțuzească de contrabandă năpădiseră în limba romănească, care, ca totdeauna primitoare și prea primitoare, se da la o parte din dreapta, se da la o parte din stînga, se da din toate părțile îndereț, așa că fu un timp, când se vorbi pe romănește cu tot felul de cuvinte, afară de cuvintele romănești. La auđul limbii romăne, vorbită acum 40—50 de ani, nici o întrebare nu ar fi fost mai îndreptățită decăt următoarea: „Ce este romănește în această limbă romănească?“

S'ar fi pierdut cu timpul legile care sînt la temelia frașei și propozițiunii romăne; s'ar fi pierdut până și amintirea atator frumoase cuvinte latine, asupra căroră de secolii poporul român puseșe peceeta sa de romănism bine hotărît; s'ar fi pierdut până și acele cuvinte slavone, pe care dealungul a sute de ani de țilnică întrebunțare, Romănul le-a romănit cu desăvirire; — s'ar fi pierdut, dacă o reacțiune puternică nu s'ar fi ivit și în privința limbii, precum o binefăcătoare reacțiune spunta, și apoi se ivia, și apoi se arăta și în viața socială, și în viața politică a întregului popor român.

Mare și cutropitor era potopul străinismului în vorbirea romăne, mare deci și radicală fu și această reacțiune.

Unii voiă să italiemeseze limba romăne, să ne facă să vorbim întocmai ca i noștri fra-

telli del Tevere pe cuvîntul, că și noi eram sangue del loro sangue, sînge din sîngele lor. Dacă această încercare pe atît de entusiastă, precăt de treștoare, ar fi reușit, Roma mună s'ar fi întreat cu mirare, dacă în străvechiu-i trecut ea a trimis la Dunăre, nu colonii vorbind limba rustică latină, ci mai încoace o colonie italiană, pur-toscană.

Alți încercară, — și această încercare nu fu trecătoare, — de a face să vorbim latinesce, dar' atît de latinesce, încăt dacă Virgil și Cicerone s'ar fi sculat din mormintele lor și ar fi venit în plimbare la Bucuresci, în palatul universității, pe atunci locuință și pentru societatea acad-mică, sau s'ar fi dus la Blaj, într'un alt focar de romănism; — de șgur, că ei s'ar fi mirat adînc, auđind pe Români dunăreni și carpatini cum vorbesc latinesce după o mie și-optute de ani. Nici chiar la Roma nu se vorbia de marea majoritate a popoului atît de clasic și de literar latinesce, cum voiă școala latinistă și latinisată din țerile romăne să ne facă pe noi să vorbim.

Ani de țile, scriitorii transilvani și o parte din scriitorii de dincoace de munți ciceronisiră, adevăr vorbiră și scriseră un fel de latinescă pe romănește, cu același entusiasm și cu aceeași neclintită credință, cu care în Franția secolului XVI, Ronsard și Pleiada lucrau să latinizeze și să grecezeze limba franceză, latinisau întocmai cum se francisa limba germană în secolul XVIII. la curtea lui Frederic II, regele Prusiei, unde vorbele: finiren, logiren, avanciren, marchiren și eclatiren pot să dee mîna cu „regularisă“ și „pretendansă“, pe care le citai mai sus.

Din toată această încercare de latinizare exagerată, dar' care se futegeze foarte din punctele de vedere ale luptei pentru naționalitate, — dintr'această încercare, ceea-ce bun a rămas a fost îgonirea din limbă a grecesmelor, turcesmelor, rusismelor furișate în statul cuvintelor romănești, și ura pentru cuvinte de asemenea origine.

Vorbirea însă în felul latinistilor, numai cu vorbe binecuvîntate de Virgil și de Cicerone, nu era cu puțință. Și în țeara noastră, ca și în toate țerile, ba chiar mai mult decăt în toate țerile, literatura, științele, politica, magistratura, armata aveau trebuința de cuvinte noue pentru noțiuni și lucruri noue. Aceste cuvinte nu se găsiu nici în Cicerone, nici în toți scriitorii clasici ai latinității.

Școala de Blaj și societatea academică din Bucuresci respingeau cuvintele noue cu aceeași oroare, cu care academia din Atena respingea până mai deunăđi cuvintele grecesci, care nu se găseșc în Platon și în Demostene, — cu aceeași oroare, cu care academia dela Crusca din Florența respingea cuvintele ce nu se găseșc în Dante, ceea-ce făcea pe un poet hazliu al Italiei, anostit de acest purism exagerat, să întrebé în versurile sale:

„Bisogna aspettar che oenga Dante,
Ad insegnarci chiamar la cioccolata?“
„Trebuie oare să mai așteptăm să vină Dante pentru a ne învăța cum să țiecem la cioccolată?“

În mii de casuri, această întrebare fu pusă sub diferite forme, și în timpul când latinismele ciudate și greoaie băntuiau groasnic prin Transilvania și prin România. Pentru-

ropei deplină; și că: „Ea are trebuința de liniște pentru a merge înainte pe calea progresului”; nimeni nu se poate înscrie în contra acestei dorințe unanime, și am pute într-o conștință să votăm cu toții această parte a răspunsului; căci nimeni nu poate tăgădui, că națiunea română se bucură, că e pace în Europa, și toți deasemenea recunosc, că avem trebuința de liniște pentru a merge înainte pe calea progresului.

Domnul Tache Ionescu făcea să se observe însă, că această frază din răspuns nu este reproducerea exactă a celei din anul trecut, și se temea, ca nu cumva această deosebire de stil să nu ascundă o deosebire de fond, care ar consista într-o slăbire a legăturilor noastre cu puterile Europei centrale.

Eu unul cred, că temerea dlui Ionescu este neîntemeiată, și îmi pare rău, că nu-l văd aici, ca să-l liniștesc în această privință. Într-adevăr, după-cât 'mi-se pare și după-cât se poate ști de aceia, care nu sunt tocmai în secretele țelilor, nu numai că nu se poate dice, că relațiunile noastre cu puterile Europei centrale sunt mai puțin intime, mai reci, dar' dimpotrivă o sută de întâmplări politice ne dau dovadă, că dacă schimbare s'a făcut în anul acesta, apoi s'a făcut în sensul unei mai deaproape înțelegeri, unui mai intim prietășug cu statele care alcătuiesc întreita alianță.

Intrevederea dela Ischl, trimiterea a in-suși ministrului nostru de războiu la manevrele austro-ungare, oareș-care șgomote persistente de convențiune militară cu Austro-Ungaria, șgomote, pe care dealfel eu unul le cred neîntemeiate, sau în orice caz premature, ne dovedesc aproape cu siguranță, că este fără îndoială o tendință spre o mai mare apropiere între noi și puterile Europei centrale.

Nu voiu discuta astăzi ceea-ce s'a discutat așa de des atât în presă, cât și aici, dacă este bine să urmăim o politică de înțelegere cu un grup oare-care de puteri până a nu se ivi un conflict în Orient, sau dacă este mai de folos a aștepta izbucnirea acestui conflict, ca atunci să avem deplină libertate de acțiune. Dar' în orice caz, chiar dacă s'ar admite de toată lumea că sântem nevoiți să fim înțelegi cu cineva mai înainte de a se ivi un conflict în Orient, și chiar când s'ar recunoască de toți, că constelațiunea politică, de care trebuie să ne apropiem, este constelațiunea puterilor care vor să asigure pacea, cum se dice, astăzi în Europa, pentru a desemna pe statele, care alcătuiesc întreita alianță, totuși nimeni nu ar pute admite nici un minut măcar, ca această apropiere să se facă în condițiuni, care nu ar fi compatibile cu demnitatea statului român și cu interesele de existență și de dezvoltare ale rasei românești. În oare-care împregiurări date și cu anume condițiuni am pute să înțelegem o alianță; ceea-ce nu putem înțelegi însă, ceea-ce nu vrem, este o subordonare fără folos față cu unele puteri din Europa. Ne putem gândi la o tovarășie, dar' nici nu vrem să auzim de o slugărie!! (Aplause.)

Domnilor, dovadă că lucrul așa a fost înțeles de toată lumea și că nici nu se poate pricepe altfel, este că susținătorii cei mai înfocați ai politicii noastre de astăzi, chiar inițiatorii ei, tot așa 'l-au înțeles dela început.

Îmi pare rău, că n'am la îndemână estăzi un articol faimos, scris la 1881, dacă nu

mă înșel, de dl Maiorescu și publicat în „Deutsche Revue”, articol care a avut o răsunet european. În acel articol dl Maiorescu, care tocmai se afla astăzi pe banca ministeriată, căuta să ne arete foloșele, pe care le-ar trage România dintr-o apropiere cu puterile centrale. Unele din aceste foloșe trebuia să le dobândim în momentul sau după ivirea conflictului oriental, de celelalte trebuia să ne bucurăm imediat, chiar în timp de pace. Vorbind de aceste din urmă, dl Maiorescu dicea: „Înțelegerea cu Austro-Ungaria va avé de sigur ca urmarea firească un traiu mai bun pentru România din Transilvania și Ungaria.

Cum vedeți, dl Maiorescu, deși din grupul constituțional sau junimist, cum se dicea mai înainte, a fost făcut din 1882 unul din inițiatorii politicii noastre externe de astăzi, cu toate-că pe atunci era la putere guvernul național-liberal. Lucrul însă nu e de mirare, căci după-cum știți toți, nu era nici oosebire de vederi în ceea-ce privește politica externă între național-liberalii și actualii constituționali.

De atunci dl Maiorescu a fost ascultat cu prisos: Am intrat în sfera de acțiune a puterilor centrale, ne-am pregătit, făcând cele mai mari jertfe, ca la un moment dat să le putem da o mână de ajutor pentru menținerea păcii, cum se dice.

D. N. Ionescu: Cer cuvântul.

Dl I. Grădișteanu: Am făcut fortificații costisitoare, am votat 24,000,000 pentru drumuri, din care cele mai multe sânt întrebuințate pentru facerea de șosele strategice în Carpați! Ni-am atras prin toate aceste dușmănia altor puteri!

Ei bine, e vremea, dlor, să ne întrebăm astăzi, dacă în schimbul atâtor sacrificii am tras vre-un folos din acele, despre care ne vorbia dl Maiorescu. Despre foloșele, pe care le vom avé după conflict sau în timpul lui nu putem vorbi, căci conflict n'a fost. Judecând însă foloșele viitorului, ale timpului de războiu, după acele ale timpului de față, ale păcii, mărturisesc că ar trebui să intrăm la grije. Dacă ne întrebăm: dacă prin apropierea noastră de puterile centrale ale Europei indeobște și de Austro-Ungaria îndeosebi am asigurat Românilor din Ardeal și din Ungaria un traiu mai bun, toți ne vor răspunde că Austro-Ungaria, printre'o anomalie de neînțeles, a împins persecuțiunile în contra elementului românesc și mai departe decât înainte.

Situația Românilor din Ungaria s'a schimbat cu desăvârșire, după-cum știți toți, la 1866. Este de nețagăduit, că dualismul a adus o situațiune vătămătoare pentru toate naționalitățile din Ungaria, dar' pentru Români mai mult decât pentru toți ceilalți. Dela dualism înceace persecuțiunile s'au înmulțit și, s'au mărit din ce în ce.

Nu se mulțumesc Ungurii, că dela 1866 asupresc pe Români în toate chipurile; nu se mulțumesc că au răpit autonomia străvechie a Transilvaniei; nu se mulțumesc că au supus această din urmă provincie unui regim electoral special, care nu poate avé nici un cuvânt de a fi, pe câtă vreme Ardealul nu mai are nici o individualitate deosebită în statul unguresc; nu se mulțumesc că au încetușat presa română, supunându-o unui regim arbitrar și excepțional; nu se mulțumesc, dic, cu toate aceste, și dela 1851—1882 — lucru

ciudad! — tocmai decând și noi ne-am apropiat de Austro-Ungaria, au început să se atângă până și de limba națională prin persecutarea neomenoasă a școlii românești, și prin această insulă adusă civilizației moderne, care se numesce „Kultur-Egylet-ul. (Aplause generale.)

D-voastre știți cu toții atingerile îndrăznețe, care se aduc neconștinț drepturilor românești, căci toți le-ați citit și v'ați indignat de ele, și ca Români și ca oameni civilizați. Toți cunoașteți istoria gimnasiunii din Caransebeș, care nu s'a putut deschide nici până astăzi, deși are un fond de mai bine de un milion de franci. Știți cu toții cum s'a desfințat de fapt liceul din Beiuș anul trecut și cum se încearcă să se desfințeze anal acesta gimnasiul din Năsăud. D-voastre ați citit, ba citiți, pot să dic, în toate zilele aproape câte o osândire de țiarist român, care nu are alt pecat decât de a fi spus, că în Ungaria nu toți locuitorii sânt Unguri, ei mai sânt și Români și Slavi și alte naționalități. Nu mai vorbesc de partea ridicolă, de schimbarea nu mirilor geografice, de botizarea Românilor cu nume și pronumé unguresci în toate actele oficiale ale deosebitelor autorități, toate lucrurile copilaresci, dar' care denotă un fanatism absurd, denn de alte veacuri. (Aplause.)

Ei bine, dlor, această stare de lucruri nesuferită a produs o încordare periculoasă a spiritului, încordare care s'a resimțit până și dincoace de Carpați, lucru dealfel și firesc și fatal. Și aci la noi, unde, trebuie să o mărturisim, sântem de multe-ori cam apatici în chestiunile de politică externă și chiar în chestiunile naționale, până și aci la noi lumea a început să se întrebe cu îngrijire, unde vor să ajungă Ungurii cu politica aceasta și unde merg? Oare nu e amenințat elementul românesc de preste munți chiar ca element etnic?

Se face oare chiar proces de existența românismului în Ungaria? Toate aceste îngrijiri au produs o mișcare, care s'a și manifestat prin întrunirile studenților, care, după cum știți, dlor, sânt mai totdeauna antemergătorii opiniei publice. Dar' această îngrijire nu s'a manifestat numai în România; chiar în străinătate, în țeri pentru care existența triplei alianțe e o chestiune capitală și o trebuință de întâia ordine, procederile unguresci au început să fie privite ca foarte îngrijitoare din punctul de vedere al armărilor rele, pe care poate să le aibă pentru interesele acestei grupări de puteri.

În această privință am aci un articol al unui țiar oficios german, pe care îl cunoașteți în „Kreuzzeitung”. Oficioul berlinez se întreabă: Unde merg Ungurii cu politica aceasta a lor? Ce va să se întâmple pentru tripla alianță, dacă o exas pra pe preste măsură pe Români? Am tradus părțile din acest articol, care 'mi-s'au părut mai interesante și mai semnificative.

Voci: Citiți! Citii!

Dl I. Grădișteanu: „Atitudinea celor dela Viena față cu mișionele de Români care trăiesc în Ungaria și în Transilvania ne pare de neînțeles”. (Semne de băgere de seamă.)

Daca Sași și Români ai jumătății orientale a imperiului ar fi asimilați în ceea-ce privește drepturile civile și politice cu cele 5 milioane de Maghiari, ori-ce primejdie pentru elementul german al monarhiei ar fi înlăturată. Trebuie să o spunem însă, Ungurii dau astăzi concetățenilor lor români mai puțin

drepturi decât aveau populațiile creștine din Balcani sub stăpânirea turcească. Ce vreți să dică mai mult! (Aplause șgomotoase.)

Români din Transilvania n'au în patria lor drepturi, care să-i facă într-adevăr cetățeni ai statului austro-ungar. Chiar în județele în care populația e în proporție de 90 la sută românească, nu sânt nici școle românești recunoscute de stat, nici tribunale ai căror membri să fie Români.

Români n'au deputat la Reichstag, care să poată reprezenta interesele conaționalilor lor; legea comunală jticluidă de Unguri face ca Komăni orășeni ori săteni să nu poată alege pe nici unul de ai lor în colegiile comunale. În disprețul privilegiilor hărăzite Românilor de împărații habsburgici, Maghiarii au împins fanatismul până a închide ultima școală secundară românească din Transilvania.

Până aci nu s'a lăsat Românilor decât două bunuri naționale: biserica și presa. Ritul greco-ortodox este, firesc privit de ei ca cel mai de căpetenie lucru din punct de vedere național și intelectual. În neacazul tuturor apăsărilor, literatura lor s'a dezvoltat foarte repede, și din pricina împregiurărilor presa lor face o violentă împotrivire turbării maghiare. Neînfrământând să se lege de biserica Românilor, toatăgura Maghiarilor s'a îndreptat în contra presei, care a fost supusă în acesti din urmă ani unei censuri din cele mai aspre. Și aceiași guvern unguresc, care îngăduie ca jurnalistii unguri din opoziție să îndrepteze atacurile cele mai degustătoare în contra puterii și în contra celorlalte naționalități, a Germanilor îndeosebi, începe în contra presei române din Ungaria o campanie, care nu poate avé alt scop decât de a o desfința cu totul.

Fără a mai vorbi de numeroasele procese de presă de mai înainte, voiu cita proaspetele condamnări ale „Gazetei Transilvaniei” și ale „Tribunei” din Sibiu.

În ambele casuri redactorii au fost osândiți de un juriu compus numai de Unguri, care nici nu cunoșeau limba română.

După informațiile noastre, aceste condamnări au produs o așa indignare a populației române în contra Maghiarului stăpânitor, încât o exploziune violentă a patimilor naționale nu pare cu neputință.

Viu acum, dlor, la partea cea mai însemnată, în care autorul articolului își arată îngrijirile lui. Ascultați: Întorsătura, pe care o iau lucrurile, e de regretat din două puncte de vedere. Pe deo parte fiindcă în împregiurările politice actuale nu e fără însemnatate pentru Austria ca Carpații, — această poziție strategică atât de însemnată pentru întreita alianță, — se fie locuită de trei milioane de Români, pentru care stăpânirea ungurescă însemnează nimicirea naționalității, ear' pe de altă fiindcă, cât o ține apăsarea asta a Românilor din Ungaria, e cu neputință de a câștiga pe România în tripla alianță. Ați auzit!!!! (Aplause frenetice și prelungite din toate părțile adunării.)

Vedeți, dlor, că nici chiar creatorii triplei alianțe, ca să dică așa, nu pot să își închipuiească un minut măcar, că am pute întinde mâna asupritorilor fraților nostri. (Aplause șgomotoase.)

Dealfel, dlor, nimic n'ar fi mai nedrept decât învinovățirea, care ni-s'ar aduce, că sântem irredentisti; căci dacă este o frază din răspunsul la mesajiu, care este cu desăvârșire adevărată, cu toată banalitatea ei este frasa în care se dice, că națiunea română e un element de ordine în mijlocul popoarelor care o încungură. Nici-odată! Dar' nici-odată, căutați în istoria vechie a noastră, ca și în istoria contemporană, națiunea română cu deosebire de toate celelalte popoare din Orient, n'a provocat vre-o complicație de nici un soi. Națiunea română n'a luat armele decât atunci, când a fost amenințată în chiar existența ei națională. Nici un popor nu s'a arătat mai respectuos de tractate decât poporul românesc. Irredentism n'a fost până acum nici dincoace de munți, nici dincolo, unde de votamentul Românilor pentru dinastia Habsburgilor e proverbial.

Ei bine, cu toate aceste Ungurii caută prin procedările lor barbare și din alte veacuri să ne aducă la exasperare; ei nu mai fac din chestiunea românească în Ungaria o chestiune politică, ci un chestiunea de rasă; ei nu fac legi ca să cărmuească pe Români cetățeni austro-ungari și credincioși supuși ai Împăratului Francisc Iosif; ei legiferează ca să stirpească pe Români ca rasă, ca element etnic deosebit de elementul maghiar. Ei nu combat un partid politic românesc, ei prigonesc naționalitatea română.

Fără îndoială, că nu avem pretenția, noi Români din regat, să ne amestecăm în chestiunile interne ale Austro-Ungariei. Nu am pretins aceasta nici-odată, nu pretindem nici astăzi. Cum spuneam adineori, am dovedit totdeauna, că sântem respectuoși de tractate și le respectăm și astăzi ca și înainte.

Când e vorba însă de o luptă de existență pentru o rasă, când e vorba de desfin-

țarea elementului românesc de preste munți, ca rasă latină, vorbind o limbă latină, atunci se scie Ungurii, că nu vor găsi în fața lor numai pe Români din Ungaria, vor găsi în fața lor toată suflarea românească. (Aplause entusiaste și repetite.)

Și ceea-ce este mai ciudad este, că cu toate barbariile lor, Ungurii își închipuiesc, că ar pute să ne aibă pe noi ca tovarășii de luptă în contra colosului dela Nord.

Ei bine, domnilor, trebuie să ne scie odată pentru totdeauna la Viena ca și la Pesta, că pe câtă vreme țipetele de durere ale Românilor vor răsună la urechile noastre, prietășug între România și Austro-Ungaria nu poate fi!!! (Aplause șgomotoase din toate părțile adunării.)

Prieteni dincoaci și dușmani dincolo nu se poate, nu se pa pute nici-odată!!! (Aplause entusiaste.)

D. I. Nădejde: Vorbiți și de Basarabia, că este același lucru.

Dl I. Grădișteanu: Îmi pare bine, domnule Nădejde, că ați ridicat chestiunea Basarabiei, pentru-că s'ar fi putut crede, că aș vorbi într'un sens oare-care de politică externă, lucru în contra căruia voiam să protestez; mă folosesc dar' de întreruperea dlui Nădejde ca să aret, de ce nu vorbesc și de Basarabia. Nețagăduit, că Români din Basarabia nu sânt mai cruțați; nețagăduit, că ar fi de dorit ca și preste Prut să se îmbunătățească soarta Românilor de acolo; dar' pe câtă vreme nu sântem în legături de prietășug cu Rusia, n'avem dreptul, nu putem să-i cerem nimic. Eată de ce nu vorbesc de Basarabia. Dacă ar fi vorba însă vre-odată de vre-o alianță cu Rusia, fiji siguri, că aș vorbi de Basarabia; cum am vorbit astăzi de Ardeal fiindcă astăzi nici nu e vorba de o asemenea ipotesă și se discută numai cazul unei înțelegeri cu Austro-Ungaria, m'am mărginit să vorbesc numai de starea Românilor din această țeară, și am spus, că nu putem, nu vrem să întindem mâna acelora, care ne batjocoresc în ceea-ce are un popor mai scump în limba și în naționalitatea lui!!! (Aplause entusiaste.)

Ori-cine vrea să ne fie prietin trebuie înainte de toate să ne respecte simțămintele noastre de rasă. (Aplause.)

Dușmanii vom fi ai tuturor acelora, care se fac apăsătorii confrăților nostri. (Aplause.)

Credem, sântem siguri, că nu se va găsi nici un guvern, care să poată sta la vorbă măcar cu monarhia vecină până-ce starea de lucruri de preste munți nu se va schimba cu desăvârșire. (Aplause.)

Și chiar dacă s'ar găsi un asemenea guvern, — lucru pe care nu-l cred, pe care nu-l pot crede, — înzadar ar lega țeara, căci țeara nu 'l-ar urma. (Aplause prelungite.)

Dar' încă odată, nu cred, domnilor ministri, că veți pute face un asemenea lucru și, în orice caz, dacă în contra ori-cărei așteptări 'l-ați încerca, n'ați pute nici-odată să țirăți după domniile-voastre națiunea română și ați fi și blăstemați de ea. (Aplause prelungite.)

CRONICĂ.

Sciri militare. În armata de honveți au fost înaintați la rangul de sublocotenenti în rezervă cadetul-aspirant de oficer Aurel Șerban și voluntarul Eugen Aron. Mai departe au fost transferați din rezerva armatei comune la a celei de honveți următorii capelani militari: Alexandru Sima, Emeric Karșay, Dimitrie Abrudean, Alexandru Bene, Iosif Florian, Simeon Luca, Andreiu Sorbăn, Iacob Rusu, Valeriu Dimboiu și Ioan Popa.

Nou atașat militar. O telegramă din Paris dela 28 l. c. n. anunță: Capitanul de artilerie de Berckheim a fost numit de al doilea atașat militar la ambasada franceză din Viena și la legațiunile din București și Belgrad.

Plătirea pensiunilor din partea statului. Ministrul de finance reg. ung. a emis o ordonanță, după care pensiunile de stat se vor plăti ca și până acum în 2 a fiecărei luni. La cas, că cel îndreptățit la pensiuine moare în 1 a lunii sau se căsătorește în cea di, pensiuinea e a s'elicuidă pentru întreaga lună, deoare-ce în sensul art. de lege 16 din 1885 pensiunile se pot sista numai la sfârșitul lunii, în care se întâmplă un eveniment ce motivează sistarea. O excepțiune numai atunci e la loc, dacă s'a hotărât înainte un anumit timp pentru sistare. Adevărul din partea parochului despre aceea, că cel îndreptățit la pensiuinea se află încă în viață, are să se dateze cel mai curând dela 1 l. c., în care și se plătesc pensiunile.

Adunarea generală a comitatului Sibiu. În ședința din urmă a reprezentanței municipale a Sibiului, care a fost foarte slab cercetată, s'au rezolvat toate obiectele ordinei de zi, în număr de aproape cincizeci, în sensul propunerilor comitetului permanent fără nici o discuție. Aproape toate au fost numai curenții, în partea cea mai mare decisiuni Comonale, care sânt de interes mai

că vorbele: chibrit și batistă nu se găseau în latinitatea clasică, elevii cursului superior dela liceul Stului Sava numiau, cu deplina învoalea a profesorului de limbile română și latină, regretatul Maxim. — numiau chibritul cu locațiunea pur ciceroniană un „de-părete-frecător”, ear' batista un „nas-sufflate”.

Provocată de exesele școlii latiniste și latinisante, o altă școală se ivi, și aceasta fu școala archaismelor. Ea își propunea desmormântarea cuvintelor române sau din vremuri vechi române de prin cronice și de prin hrisoave, și întrebuintarea lor în vorbire și în scriere, în locul cuvintelor străine și netrebuicioase, de vreme ce aveam, pentru aceleași noțiuni, cuvinte neaoșe românești.

Școala archaistă fu însă cea dintău care pleacă urechia și la graul poporului român. Căci toate școlile, care se urmăseră până la archaisti, nici nu voiseră să scie de limba vorbită de țeran.

Din fericire pentru depositul sfânt ce-i era încredințat a căruia recunoștință eternă el merită, de vreme-ce el a scăpat din veltorile trecutului limba română, temelul neclătit al unității naționale, — din fericire, dic, țeranul român lăsase să treacă și grecismele, și turcismele, și rusismele, și primele franțozisme și latinisme, și vorbia limba moștenită din moștrămoși. La auzul cuvintelor străine și lungi de un cot, pe care orășenii le amestecau în vorbirea lor, țeranul român putea răspunde ca și Martina din „Les Femmes Savantes”, nemuritoarea comedie a lui Molière: „Eu nu cunosc pe boerii acestia”.

„Boerii”, adică cuvintele, pe care le cunoștea țeranul, erau „boerii” cei adevărați; cuvintele țeranului erau acele, care ded-seră piept cu toate străinismele dușmane și nemiccate rămăseseră la locul lor.

În creerii Carpaților, vorbele — românești răsunaseră dela descălătoarea, românești răsună și adă. În gura țeranului, mai mult decât pe buzele țirgoțului, a trăit și a crescut limba română. Ba chiar în căte rinduri vorbitorul sau scriitorul, doritorii de curată vorbire românească, nu ascultă cu drag povestea vre-unuia dintre acei bătrâni moșnegi, care, cu ochii perduți în zare, își vorbesc în imaginațiuni de schinteietoare poesie despre măririle trecutului sau despre minciunile de pe lumea cealaltă.

Și numiri noue pentru lucruri noue, cine le brodesce și cine le găsește mai nimerit decât țeranul?

De pe această tribună a Ateneului, în anul în care ostașul român reînodă pe câmpurile Bulgariei firul vitejilor trecute cu acela al victoriilor independenței, un Ateneist de frunte, dl Odobescu, ni-a spus așa cum domnia-sa scie să spună, cum o țerancă a găsit cuvântul cel mai potrivit pentru barbarismul celor care se întrebuințau în vocabularul nostru militar.

Am vădut, a răspuns țeranca oficerului care o întreba, am vădut luând într'acolo vre-o doi cercetași de ai voștri.

În adunările țeranilor cu proprietarii la 1848 și în divanurile ad hoc dela 1857, țeranii trimiși la adunare vorbiră o limbă, la auzul căreia boerii și învetații rămăseseră cu gurile căscate. Costache Rosetti povestea cu

drag despre limba vorbită de bătrânii satelor veniți la divan și cita textual propozițiunea, cu care unul dintr'înși își începuse cuvânta rea. Țeranul răspundea la afirmațiunile nedrepte ale unuia din mari boeri ai Munteniei și dicea: „La toate cele spuse de luminatul boer răspuns se cade”. Acest „se cade”, dicea Rosetti, pus la sfârșitul propozițiunii era de o măreție antică.

Dealmintrelea, ori de câte-ori a fost vorba de limba română în genere, tot de atâtea-ori cu limba vorbită de țeran s'a început.

Un alt Ateneist de frunte, dl Hașdeu, în „Magnum Etymologicum romanica” da limbii vorbite de țeran locul de onoare și la întrebările, pe care 'și-le pune în uriașă-i lucrare științifică, răspunsurile nu odată, ci de nenumărate-ori le da limba vorbită de țeran.

Mulțumită acestei limbi, ați bine cunoscută prin publicarea colecțiunilor de poezii populare, de povesti, legende, basme, datine și credințe, — mulțumită disparițiunii școlilor tendențioase, fie latiniste, fie de orice altfel, — limba română a intrat pe o cale de firească propășire. Ne folosim de ceea-ce am păstrat ca al nostru în reslățirea veacurilor trecute, dar' nu închidem cu un zil ca al Chinei limba noastră, ca nu cumva să pătrundă într'însa vre-un cuvânt nou. Cred m cu toții adevărul cel bine gândit și bine spus de mintosul Orațiu, poetul Romei: „Cuvintele sânt ca frânzele; cele care au dat mai înainte, cad mai de timpuriu”.

(Va urma.)

mult pentru cei nemijlocit interesați ca pentru publicul cel mare.

Parohie națională română în Budapesta. Citim în „Gazeta Transilvaniei”, care în ale consistoriului gr.-or. aradan s'a dovedit până acum totdeauna bine informată: Consistorul român gr.-or. din Arad a ținut în ziua de 15/27 Decembrie a. c. o ședință plenară. În această ședință s'a discutat ca obiect principal atacarea cererii credințioșilor români gr.-or. din Budapesta pentru a se constitui într-o parohie română independentă de corelignarii greci.

Un dar de Crăciun lui Kossuth. Contele Gavriil Károlyi a trimis ca dar de Crăciun lui Kossuth o baionetă, — prima producție a fabricii maghiare de arme. Pe baionetă se află pus un taler din 1848. Pe o parte stă scris: „Prima producție a fabricii maghiare de arme, ruinată de guvernul maghiar”, iar pe cealaltă parte: „Ca suvenir lui Ludovic Kossuth, guvernatorul Ungariei, închinată de contele Gavriil Károlyi. Budapesta 24 Decembrie 1890.”

Starea sanitară a capitalei ungare. Îmbolnăvirea de copii în Budapesta iau din zi în zi dimensiuni mai mari. Difteria, scarlatina și pojarul grasează în măsură îngrijitoare. După conspectul fisticatului suprem al capitalei ungare, dela 17 până la 24 l. c. n. s'au ivit în Budapesta 24 casuri de bubat, 76 de scarlatină și 60 casuri de pojar, 73 casuri de difterie și 13 de croup. Sfirșit letal au avut 5 casuri de scarlatină, 1 de pojar, 19 de difterie și 6 casuri de croup.

Epidemia tifusului în Cinci-Biserici. Din Cinci-Biserici s'a scris lui „Pester Lloyd” cu data de 27 l. c. n., că epidemia tifusului, care grasează acolo dela 12 Noemvrie, a mai perdut din intensitate în a doua jumătate a lui Decemvrie. Cu toate aceste epidemia nu se poate considera de stinsă, deoarece în fiecare zi se anunță încă noutăți îmbolnăviri. Până acum au fost anunțate 850 de îmbolnăviri, dintre care 40 ca sfirșit letal. Numărul bolnavilor de prezent abia trece peste 250. Causa epidemiei până acum nu se cunoaște cu siguranță; ca mijloc de lățire al epidemiei se consideră încă tot apa.

Înbilul de 25 de ani de domnie al regelui Carol. Citim în „Timpul”: Dl. ministru de interne a trimis tuturor primarilor din țară o circulară, prin care le amintesc, că la 10 Mai al anului 1891 se împlinesc și 25 de ani de domnie a regelui Carol, și că această zi trebuie sărbătorită în toată splendoarea ei. Dl. ministru de interne comunică primarilor, că la sărbătoarea de 10 Mai vor fi reprezentate comunele lor.

Remorcher inecat. Precum citim în „Universul”, Vineria trecută la Galați un remorcher, tocmai când voia să intre în basenul docurilor, a fost lovit de un mare sloi de ghiață și s'a inecat.

Vieță lungă. Dilele aceste a răposat în Iași, precum spune „Universul”, vânduva Smaranda Cismăria în etate de 110 ani.

Puterea triplei alianțe. Raportorul bugetului militar german a făcut următoarea declarație în parlamentul din Berlin: Puterea armată a Rusiei în timp de război este de 2,579.000 oameni. Germania poate pune pe picior de război 2,800.000 soldați, iar aliatele sale, Austria poate înarma 1,155.000 și Italia 1,090.000 soldați, ceea ce face cu totul 5,140.000 soldați față cu 2,579.000 Ruși și 3,226.000 Francezi, cu totul 5,805.000. Va să dăcă Rusia și Franța au cu 660.000 soldați mai mulți decât cei din tripla alianță.

Teatrul. Aseară s'a reprezentat pe scena teatralui german de aici pentru întâia dată „Die spanische Wand”, vodevil în 3 acte de Koprel-Ellfeld. Deși o novitate, piesa aceasta nu a atras tocmai mult public la teatrul. Cuprinsul ei pe scurt e următorul: Într'un orașel neînsemnat, care e însă loc de baie, are să fie întâlnirea ălor patru monarhi; din cauza aceasta se fac mari pregătiri pentru primirea lor și arangearea diferitelor festivități, cum e arangearea unei expoziții de galițe, cu a cărei deschidere este însărcinat rentierul Saurig, un orator de tot slab, dar un om foarte guraliv, apoi arangearea unor reprezentații teatrale. Într'aceste sosesc acolo o părechie tină, — Otto Thilo cu soția sa Ana, — care tocmai și-a început călătoria de nuntă. Ea e o damă abia eșită din un pensionat și a absolvat un conservator de cant cu succes strălucit. El din întâmplare a servit odată de paravan într'o aventură de amor baronului Steinbeck, care e un bonvivant mare, și acum stănd în fruntea arangierilor comite diferite bazacii și cu deosebire una, asupra căreia toți oaspeții sânt foarte indignați, fără de a cunoaște însă pe făptuitorul aceleia, și pe care mai târziu o scoate la iveală rentierul și o pune în spinarea nepotului seu Georg. Acesta tocmai primise o telegramă dela prima-dona, pe care o angagease, că fiind morboasă nu poate veni. El e foarte tulburat și băcăjit. Thilo s'a oferit din nou a-l scoate din calamitate, însușit fiind de idea, că nevasta lui are să fie sărbătorită, și îi succede a o îndupleca pe ea să joace rolul prima-donei.

Se fac toate pregătirile și proba succede minunat, dar prin o mulțime de împregiurări și cu deosebire pentru-că din cauza guralivului rentier, a ajuns în gura publicului o faimă foarte rea despre ei, el se desiluzionează de tot și roagă pe nevastă-sa să nu joace la nici un cas. Ea îi promise, din care cauză apoi se desvoaltă o mulțime de surprinderi comice pentru toți, fiindu-se aceste cu procepseala baronului, a rentierului și a soției sale Agnes și cu încredințarea fiicei lor Martha cu asorul.

Foarte bine a jucat dl. Iuliu Schöntag pe baronul bonvivant și dl. Ernst Robert pe asorul. Dl. Leo Bauer și d-șoara Toni Robi dimpreună cu dl. Diffenbacher au excelat și au fost cu toții des aplaudați și chemați pe scenă.

VARIETĂȚI.

(Ângerul păzitor al bețivilor.) Se scrie din Paris: Un adevărat giuvaier de cărcămar, un om care se gândesc la binele și la fericirea mușterilor sei e dl. Dubois, proprietarul cărcămei de lângă Barrière du Maine.

Cine bea la dînsul și nu mai e apoi în stare să găsească drumul spre locuința lui e condus acasă gratis de un om angajat anume pentru acest scop. Duminecă și Luni dl. Dubois întrebunțează trei din acești „ângeri păzitori”, cum îi numesc el. Se ăice, că bunul exemplu dat de dl. Dubois a găsit deja mulți imitatori printre colegii acestui nobil bărbat.

Va veni o vreme, când mușterii chelcheli vor fi conduși acasă în nisce cărucioare cu firmele cărcămelor respective.

Deocamdată posturile de „ângeri păzitori” sânt foarte căutate, dar nu toți care se presentă sânt primiți: sânt posturi de încredere, căci nu e puțin lucru să feresi pe un bețiv de șanțurile, felinarele, trăsorile, omnibusurile și celelalte pericole, care îl amenință în mers l seu spre casă.

Din public.*) Mulțumită publică.

Cu ocazia petrecerii sociale împreunate cu joc și declamație, arangiată decătră „Reuniunea sodalilor români din loc” la 1/13 Decemvrie 1890 în „Grand-Bierhalle”, a încurs suma de 73 fl. 40 cr., din care substrăgându-se speșele de 31 fl. 34 cr., a rămas un venit curat de 42 fl. 06 cr.

Suprasolviri au încurs dela următorii domni: X. Y. 50 cr.; Moga, sublocotenent în regimentul de infanterie Nr. 31. 50 cr.; Ferd. Busch 50 cr.

Prin aceasta ne permitem a aduce cea mai profundă mulțumită onor. publică română din loc, care a dovedit și la această ocazie zelul ce-l nutrește pentru spriginirea reuniunii, încuragându-ne astfel a urma pe această cale și mai departe.

Sibiu, 17/29 Decemvrie 1890. Comitetul arangiator.

*) Pentru cele cuprinse în fabrica aceasta re dația nu primește răspunderea.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Pojon, 30 Decemvrie n. Orașul strălucesc în decore festivă. Mulțimea de popor era deja de dimineața la gară. Pe peron se vedeau ministrii, comișii-supremi, primarul-suprem Dröxler, magistratul, generalitatea în frunte cu Archiducele Frideric, oficerii de honveți. La 9 oare a intrat în gară trenul de Curte. Regele s'a dat jos din tren între șgomotoase strigări de „Să treacă!” După Szapáry, s'a adresat primarul Dröxler cu un discurs, la care Maiestatea Sa a răspuns, accentuând, că întâmpină cu mulțumire primirea ce i-se face, și asigurând de grația regală orașului Pojon, de care se leagă atâtea suvenirii istorice. După o revistă asupra companiei de onoare, Maiestatea Sa a mers cu contele Szapáry în trăsură deschisă la palatul Archiducelui Frideric, fiind cu însușefire aclamat de mulțimea poporului. La oarele 10 1/4 Maiestatea Sa a plecat la sfînșirea noului pod peste Dunăre.

București, 30 Decemvrie n. În senat s'a prezentat din partea opoziției o moțiune, prin care guvernul este provocat a interveni în favorul Românilor ungureni. Ministrul Lahovary regretă, că s'a făcut această moțiune, deoarece principiul intervenirii e condamnabil, pentru țeri mici chiar păgubitor. Propunătorul a proces neînțeleptesc și nepatriotic. Guvernul își va împlini cu credință și lealitate datorințele sale internaționale.

Belgrad, 30 decemvrie n. Circulă fama, că încă în actuala sesiune a Scupcinei se va face o schimbare de cabinet parțială.

Bibliografie.

„Romänische Revue”.

(Urmare și fine.)

Politicii și literații noștri, prelângă toate promisiunile date, afară de 2—3 excepții cunoscute, nu au făcut pentru „Romänische Revue” aproape nimic, lăsând întreaga sarcină pe umerii conlucrătorilor neromâni; și că spriginul material din partea inteligenței noastre încă nu a fost mai mare, o dovedesc mai eclatant împregiurarea, că „Romänische Revue”, deși apare în 800 exemplare, nu are astăzi mai mult decăt 200 abonați care plătesc (între aceștia nici măcar 150 Români din Ungaria și Transilvania) și totuși restanțe de peste 2000 fl.

Din aceste date se vede, că de grele au fost împregiurările și că de mari neajsurile, cu care a trebuit să se lupte direcțiunea nu numai pentru-ca să poată susține revista și să poată acoperi și urcarea speșelor cauzate stăt prin îmulțirea exemplarelor gratuite pentru străinătate la 50), cât mai cu seamă cu procesul de presă din anul 1888 și în urmarea acestuia cu predarea propriei tipografii și mutarea redacțiunii la Viena, care toate au fost necesare spre a asigura existența revistei. Între sus arătate împregiurări, dacă inteligența română nu va da pentru viitor spriginul necesar, direcțiunea va fi silită să sisteze editarea revistei. Sciind că de regretabilă ar fi încetarea chiar acum, când este primită și aprepăiată în cercuri atât de întinse și când pentru cauza noastră națională are o importanță mai mare ca ori și-când, ne permitem a cere spriginul inteligenței române pentru această importanță întreprindere națională.

Prețul de prenumerațiune pe un an pentru Austro-Ungaria 10 fl., pentru străinătate 20 franci i. a., plăt. în Viena. După fiecare exemplar abonat se trimite un al doilea gratuit în străinătate.

Abonamentele se pot face numai pe un an întreg, se pot însă plăd în două rate anticipative și rămân în valoare până la abjicerea revistei.

Acei abonați noi, care vor abona anul VI. 1890 al revistei și îl vor plăd anticipativ, primesc gratuit anul V. complet, iar abonații noi pe anul 1891 primesc anii V. și VI. cu prețul jumătate, adică laolaltă cu 10 fl.

LOTERIE.

Tragerea din 27 Decemvrie st. n.

Budapesta: 34 20 71 55 18

Călindarul dilei

19/31 Decemvrie 1890.

Italian: Bonifaciu. Gregorian: Silvestru. Soarele: răsare 7.43, apune 4.11

Buletin meteorologic.

Sibiu, 30 Decemvrie n. 6 care dimineața.

Table with 5 columns: Observată, Diferența din ordină, Temperatura după Celsius, Maximi și minimi de temperatură, Direcția vântului. Row 1: 734.5, +1.6, -17.3, -8.8-17.8, 0

Din țeară 28 Decemvrie n. 7 oare dimineața

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura în Celsius, Vântul. Rows for Budapest, Sătmár, Cuj, Orșova, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu

La 30 Decemvrie n.

Hotel „M. Utzer”. Ienciu, notar din Fofeldena. Szarka, sublocotenent din Alba-Iulia. Ioan Pascu, preot din Brașov.

Teatrul orășenesc în Sibiu.

Abonament VI. Representația 10. Mercuri, 30 Decemvrie 1890:

„Weisser Othello”.

Comedie într'un act de Friedrich.

„Hochzeit bei Laternenschein”.

Operetă într'un act de Offenbach.

„Lumpaci Vagabundus”.

De Nestroi. (Actual I)

Economie.

Darea pe spirt. Ministrul de finace a ordonat ca la transportarea de spirt destinat spre scopuri libere de dare din localitățile vinărsărilor sau din rafineriile de spirt declarate ca depozite libere, precum și la controla acestui fel de spirt prin organele financiare competente cantitatea și conținutul de alcool al spiritului, dela ziua intrării în vigoare a acestei ordonațiuni începând, e a se statorii exclusiv numai în modul hotărât în pct. 5 L., §. 24 din instrucțiunea pentru aplicarea art. de lege XXIV: 1888, de aceea la anunțare e a se aplica dispozițiile europinse în §. 24, pct. L. 5. Părțile îndreptățite la procurarea de spirt liber de dare sânt totodată obligate a pune la dispoziția organelor financiare măsuri de fer stem păluite. Această ordonațiune intră în vigoare la 1 Martie 1891.

Starea sēmănturilor în Ungaria. Rapoartele soșite la ministerul de agricultură reg. ung. dela 15 până 27 Decemvrie a. c. despre starea sēmănturilor și lucrările agricole în Ungaria anunță următoarele: Vânturile reci și gerurile aspre, care s'au ivit prin cele mai multe părți de-a stânga Dunării și au aflat câmpurile fără acoperemint scutitor de zăpadă, au cauzat stricăciuni sēmănturilor de toamnă; pe cele mai multe locuri s'au rărit foarte tare și au căpătat o culoare palidă; foile sânt pe ici-colea topite; pe alcocrea sēmănturilor răsărite prospicează frumos și acum sânt scutite prin un acoperemint subțire de zăpadă. De-a dreapta Dunării grăul și seacăra s'au dezvoltat bine și rapita e frumoasă; gerul a cauzat însă și aici, și anume prin părțile situate mai jos, pagubă. Între Dunăre și Tisa gerul uscat a stricat mult mai cu seamă sēmănturilor târșii; după căderea ultimei zăpeți prospectele sânt eerăși favorabile. De-a dreapta și de-a stânga Tisei sânt cele mai favorabile prospecte pentru o iernare bună, și între Tisa și Murăș au ajuns sēmănturile bine dezvoltate sub un acoperemint de zăpadă. În Transilvania gerurile din Decemvrie au influențat stricăciuni asupra sēmănturilor; acum însă și aci sēmănturile sânt scutite prin zăpadă. Lucrările agricole s'au sistat acum aproape cu totul și numai prin unele părți se mai cară gunoiu și lemne.

Prețul mărfurilor

Piața din Sibiu, 30 Dec. Grâu, hect. 76 până 81 chilo fl. 5.40 până 6.20, grâu mestecat 79 până 4 chilo fl. 4.50 până 5.10, seacăra 70 până 75 chilo fl. 3.80 până 4.20, orz 62 până 66 chilo fl. 3.70 până fl. 4.10, ovăș 42 până 50 chilo fl. 2.20 până fl. 2.81, cucuruz 70 până 74 chilo fl. 3.70 până fl. 4.10, mălaiul 78 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.00, carofi 68 până 70 chilo fl. 1.10 până fl. 1.30, sēmăntă de cânepă 48 până 50 chilo fl. 9. — până fl. 10. — mazăreă 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.10, linteă 78 până 82 chilo fl. 8. — până fl. 9. — fasolea 76 până 80 chilo fl. 4. — până fl. 4.50, pasat de grâu 100 chilo fl. 14. — până fl. 14.61, făină Nr. 1 fl. 15. —, Nr. 3 fl. 14.50, Nr. 5 fl. 13.60, slănină 100 chilo fl. 45. — până fl. 48. —, unsoare de porc fl. 50. — până fl. 54. —, seșu brut fl. 20. — până fl. 22. —, seșu de lumini fl. 34. — până fl. 35. — lumini turnate de seșu. fl. 38. — până fl. 40. —, săpun fl. 20 până fl. 30. —, fân 100 chilo fl. 1.10 până fl. 1.50, cânepă fl. 35. — până fl. 35. —, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3. — până fl. 3.25, spirt p. 100 l. % 50 până 51 cr., carnea de vită chilo 40 cr. până 42, carnea de vițel 32 până 45 cr., carnea de porc 22 până 46 cr., carnea de berbec 24 până 28 cr., ouș 10 cu 30 până 32 cr.

Pața din Făgăraș, 26 Decemvrie. Grâu frumos hectolitru fl. 5. — până fl. 6. —; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 4.80, seacăra fl. 3.50 până fl. 3.50; cucuruz fl. 3. — până fl. 3.10; ovășul fl. 2.50 până fl. 2.50 sēmăntă de cânepă fl. 5. — până fl. 6. —; sēmăntă de in fl. 8. —; până fl. 9. —; fasolea fl. 4.50 până fl. 5. —, mazăreă fl. 6. — până fl. 7. —; linteă fl. 8. — până fl. 9. —; crumpenele fl. 1. — până fl. 1.30; mălaiu fl. 8. — până fl. 9. —; seșu brut 100 chilo fl. 22. — până fl. 23. —; lumini turnate de seșu — 40 cr. până fl. —; unsoare de porc 65 până 66, slănină 66—60 cânepă fl. 28 — până 35. —. Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 30—34; carne de vițel 30—32 carne de berbec 22 cr.; ouș 5 cu 10 cr.,

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 27 Dec. n. s'au notat: ungureșii bătării grei 40 1/2 cr. până 41 1/2 cr., ungureșii grei tineri 42 — cr. până 42 1/2 cr., de mijloc 42 — cr. până 43 — cr., ușori 42 1/2 cr. până 43 1/2 cr., marfă țerănească grea — cr. până — cr., de mijloc 41 — cr. până 48 — cr., ușoră 38 — cr. până 40 — cr., romănesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei, — cr. până — cr., transito de mijloc — cr., până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 41 cr. până 42 — cr., transito de mijloc 40 — cr. până 41 — cr., transito ușori 37 — cr. până 39 — cr., îngrășați cu ucruz — cr. până — cr., îngrășați cu ghindă — cr., până — cr. pe — cumpeniți dela gară.

Bursa de marturi din Budapesta dela 27 Dec. 1890

Table with multiple columns: Săminte, Prețul per 100 obilgr., etc. Rows for Grâu, Seacăra, Cucuruz, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 2 columns: Hartie-monetă română, Lire turcesci, etc. Values in Cump. and vând.

Bursa de Budapesta.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Renta de aur rom., etc. Values in % and C.

Bursa de Viena.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Renta de aur rom., etc. Values in % and C.

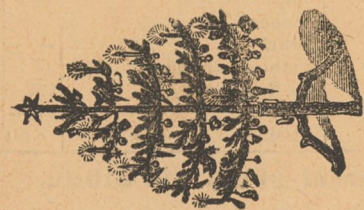
Bursa de București.

Table with 3 columns: 27 Dec. n. — 4 oare p. m., Casa, Ultim. Rows for Renta rom., Oblig. de stat., etc.

Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltes.

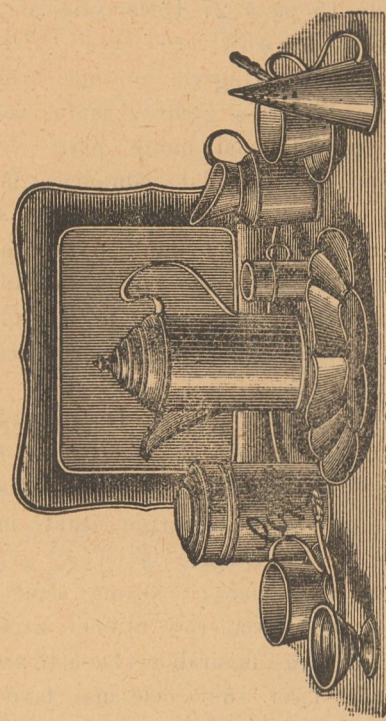
Foaia Ilustrată

COSTĂ pentru Monarchie: ¼ an fl. 1.50; ½ an fl. 3; 1 an fl. 6.
pentru România: ¼ an lei 5.—; ½ an l. 10; 1 an l. 20. **SE ABONEAZĂ** la „Institutul Tipografic“, Sibiu
la Poste și la librării.

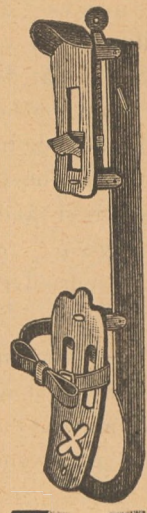

1897 1-4

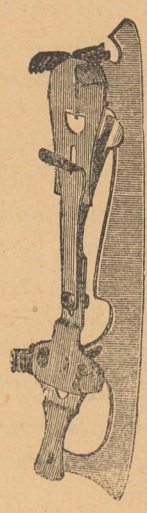
Fus de tuciu pentru pomul de Crăciun
în două mărimi.

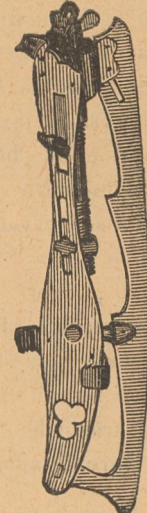
Obiecte de gospodărie pentru copii,
emalate și cusitorite.

Patine de fer ordinare
1 părechie 90 cr.

„HALIFAX“ 1 păr. 1 fl. 55 cr.

„MERKUR“ 1 păr. 3 fl. 20 cr.

„AUSTRIA“ 1 păr. 4 fl. 70 cr.

recomandă

CAROL F. JICKELL,

negutătorie de mărfuri de fer
Sibiu, Piața-mică.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copșa-mică—Sibiu						
Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren			
accelerat	accelerat	de persoane	de persoane	accelerat	de persoane	accelerat	de persoane	accelerat	de persoane	accelerat	de persoane	accelerat	de persoane	accelerat	de persoane	accelerat	de persoane	accelerat	de persoane			
Viena	3.25	8.—	10.50	București	7.35	—	4.45	Viena	8.—	10.50	3.25	Teiuș	—	12.59	4.51	Copșa-mică	—	4.05	10.47	7.10		
Budapesta	9.25	2.—	7.35	6.10	Predeal	1.08	5.35	9.12	Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia	1.39	5.27	Șeica-mare	—	4.35	11.17	7.43		
Szolnok	11.22	4.05	11.07	9.28	Timiș	1.37	6.19	9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vințul-de-jos	1.56	5.44	Loanneș	—	5.16	11.58	8.27		
P-Ladány	1.07	5.46	1.20	11.38	Brașov	2.43	4.00	10.32	Arad	8.10	3.50	5.27	Jibot	2.23	6.06	Oena	—	5.17	12.29	8.59		
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	1.51	Feldioara	3.12	4.14	11.18	Glogovaț	2.20	4.10	5.50	Orăștie	2.49	6.28	Sibiu	—	6.10	12.52	9.23		
Mező-Telegd.	3.02	7.41	3.48	2.46	Apatia	3.32	5.20	11.30	Gyorok	2.84	4.22	6.02	Deva	3.37	6.56	Sibiu—Copșa-mică						
Rév.	3.33	8.16	4.31	3.10	Agostonfalva	3.47	5.47	11.51	Pauliș	3.05	4.46	—	Branicla	3.53	7.26	Sibiu	—	7.35	4.34	9.50		
Brateca	—	—	4.54	4.03	Homorod	4.20	6.35	12.27	Radna-Lipova	3.23	4.58	6.34	Iliia	4.18	7.48	Oena	—	8.02	4.58	10.14		
Bucia	—	—	5.14	4.25	Hașfalău	5.25	8.12	1.35	Conop	3.39	5.16	6.52	Gurasada	4.43	8.10	Loanneș	—	8.30	5.25	10.40		
Cucia	4.26	9.05	5.40	4.51	Sighișoara	5.45	8.47	1.59	Zam	—	5.35	7.17	Zam	4.53	8.20	Șeica-mare	—	9.05	5.55	11.10		
Huedin	4.58	9.35	6.22	5.32	Elisabetopol	6.12	9.29	2.32	Soborșin	—	6.33	8.20	Soborșin	5.21	8.48	Copșa-mică	—	9.84	6.20	11.35		
Stana	—	—	6.38	5.49	Mediaș	6.33	10.10	2.59	Zam	—	6.58	8.49	Bérvava	5.56	9.17	Cucerdea—Oșorheiu—Regh-săs.						
Aghiriș	—	—	6.59	6.17	Copșa-mică	6.46	10.32	3.13	Gurasada	—	7.22	9.16	Conop	6.46	9.54	Cucerdea	—	2.55	8.20	2.56		
Ghirbău	—	—	7.11	6.28	Micăsasa	6.48	10.4	3.18	Iliia	—	7.38	9.32	Radna-Lipova	7.02	10.09	Cheta	—	3.25	8.53	3.26		
Nădășel	5.49	—	7.24	6.44	Blaj	7.22	11.37	3.33	Branicla	—	7.54	9.51	Pauliș	6.06	7.50	Ludoș	—	3.41	9.11	3.42		
Cluj	6.02	10.35	7.39	7.04	Crăciunel	7.51	12.23	4.03	Deva	—	8.14	10.18	Gyorok	6.24	8.03	M-Bogat	—	3.56	9.39	3.57		
Apahida	6.27	11.23	8.11	8.55	Teiuș	7.58	1.23	4.36	Simeria (Piski)	—	8.43	10.44	Glogovaț	6.53	8.26	Cipen-Iernut	—	4.33	10.18	4.34		
Ghirșiș	7.30	12.42	9.18	10.31	Aiud	8.15	1.50	5.06	Orăștie	—	9.12	11.14	Arad	7.06	8.38	Kerelô-Sz.-Pál	—	4.45	10.34	4.49		
Cucerdea	7.55	1.18	9.49	11.19	Vințul-de-sus	—	2.20	5.45	Jibot	—	9.34	11.39	Szolnok	7.45	9.05	Reșteu	—	5.11	10.58	5.12		
Uioara	—	—	1.25	9.56	Uioara	—	2.28	5.51	Vințul-de-jos	—	9.56	12.05	Budapesta	11.51	2.25	Oșorheiu	—	5.30	11.17	5.31		
Vințul-de-sus	—	—	1.33	10.22	Cucerdea	8.45	2.46	6.08	Alba-Iulia	—	10.17	12.26	Viena	1.55	5.50	Reghinul-săs.	—	5.46	—	5.46		
Aiud	8.21	1.55	10.02	12.02	Aghiriș	9.16	3.33	6.72	Teiuș	—	10.44	12.58	—	7.20	1.40	—	7.25	—	7.25	—		
Teiuș	8.37	2.14	10.39	12.26	Apahida	—	3.52	7.52	Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)				Regh-săs.—Oșorheiu—Cucerdea					
Crăciunel	8.42	2.24	10.57	1.18	Cluj	10.36	6.05	4.51	Simeria	—	7.17	11.28	Petroșeni	6.05	10.42	4.03	Reghinul-săs.					
Blaj	—	—	2.49	11.20	Nădășel	10.48	6.26	5.32	Streiu	—	7.54	12.12	Banița	6.45	11.23	4.49	Oșorheiu					
Micăsasa	—	—	3.33	12.04	Ghirbău	—	6.42	5.4	Hațeg	—	8.45	1.08	Crivadia	7.26	11.57	5.24	Reghinul-săs.					
Copșa-mică	9.49	3.48	12.23	3.23	Aghiriș	—	7.24	6.11	Pui	—	9.39	2.08	Pui	8.07	12.33	6.04	Oșorheiu					
Mediaș	10.07	—	12.39	3.46	Stana	—	7.47	9.44	Crivadia	—	2.51	2.51	Hațeg	8.51	1.19	6.43	Reghinul-săs.					
Elisabetopol	10.30	—	1.08	4.27	Huedin	12.01	8.27	6.43	Banița	—	11.26	3.30	Streiu	9.41	2.09	7.28	Oșorheiu					
Sighișoara	11.06	—	1.50	5.33	Cucia	12.31	8.49	7.12	Petroșeni	—	12.—	4.02	8.15	Simeria	10.20	2.47	8.—	Reghinul-săs.				
Hașfalău	11.21	—	2.06	6.02	Bucia	—	—	10.56	Arad—Timișoara				Timișoara—Arad				Simeria (Piski)—Hunedoara					
Homorod	12.37	—	3.20	7.51	Brateca	—	—	11.13	Arad	—	6.4	12.20	9.10	Timișoara	7.20	3.30	8.15	Simeria (Piski)				
Agostonfalva	—	—	3.56	8.36	Rév.	—	—	11.32	Arad-nou	—	7.09	12.44	9.22	Sân-Andrei	7.09	3.16	7.59	Cerna				
Apatia	1.26	—	4.19	9.10	Mező-Telegd	—	—	12.07	Németh-Ságh	—	7.31	1.09	9.41	Mercuzfalva	6.51	2.43	7.25	Hunedoara				
Feldioara	1.47	—	4.44	9.44	Oradea-mare	—	—	12.41	Vinga	—	7.58	1.37	10.01	Orcezfalva	6.35	2.26	7.04	Simeria (Piski)				
Brașov	2.23	—	5.20	10.31	Predeal	—	—	1.09	Orcezfalva	—	8.14	1.54	10.14	Vinga	6.17	1.59	6.37	Cerna				
Timiș	3.15	—	6.14	1.37	P-Ladány	—	—	3.03	Mercuzfalva	—	8.29	2.10	10.26	Németh-Ságh	6.05	1.39	6.18	Hunedoara				
Predeal	3.47	—	6.45	2.22	Szolnok	—	—	5.10	Sân-Andrei	—	8.45	2.27	10.39	Aradul-nou	5.50	1.21	5.55	Simeria (Piski)				
București	9.30	—	11.45	—	Budapesta	—	—	8.15	Timișoara	—	9.08	2.53	10.58	Arad	5.30	12.35	5.25	Cerna				
Murș-Ludoș—Bistrița				Bistrița—Murș-Ludoș				Ghirșiș—Turda				Turda—Ghirșiș				Simeria (Piski)—Hunedoara						
Murș-Ludoș	—	—	4.—	Bistrița	—	—	1.16	Ghirșiș	—	7.40	10.50	3.50	9.30	Turda	—	6.05	9.40	2.40	Hunedoara			
Țagu-Budatelic	—	—	7.07	Țagu-Budatelic	—	—	4.15	Turda	—	8.—	11.10	4.10	9.10	Ghirșiș	—	6.25	10.—	3.—	Simeria (Piski)			
Bistrița	—	—	9.59	Murș-Ludoș	—	—	7.21	Sighișoara—Odorheiu				Odorheiu—Sighișoara				Hunedoara						
Nota: Numerii încaudrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.				—				—				—				—						